

Over de kwaliteit van water

[Het water om groene thee te beleven]

De waterkwaliteit is van evenzeer belang als de thee zelf. Net zoals goed water kan verspild worden aan slechte thee, zo kan goede thee worden verspild aan een belabberde kwaliteit van water. Gewoon leidingwater is voor het voorbereiden van hoogwaardige thee meestal ongeschikt. Het heeft een 'hardheid' die onaangenaam is om thee te proeven. Het bevat teveel mineralen en die vormen op de thee een vlies van onoplosbare looistoffen die de smaak bederven. In sommige streken is de kwaliteit van het leidingwater beter dan elders. Het is natuurlijk vanzelfsprekend dat u uitgaat van uw eigen smaakgevoel. Maar de ervaring heeft geleerd dat de kwaliteit van het water essentieel is om een totale thee-ervaring te hebben.

Ideaal is ook om een goede kwaliteit bronwater te gebruiken met een laag gehalte aan mineralen - dit zal zorgen voor een zoeter smakende thee, zoals Mont Calm, Spa Reine, Volvic, Les Imbres, Glaciar of Mont Roucous uit de biowinkel bijvoorbeeld. Water heeft het best een Ph van rond de 6

[zie terzake de studies van Prof Vincent en de Bio-electronica, maar ook en vooral de Duitse studies, waarbij werd aangetoond dateen geringe wijziging van de Ph (naar meer alkalisch) ter hoogte van de nieren onmiddellijk een resem problemen kan veroorzaken (en uiteindelijk nierstenen)].

Wat betekent dat het water licht alkalisch is. Als het water te zuur is smaak je dit uiteraard in de thee ook. Tevens kan water te alkalisch, (te hard), zijn voor thee. We moeten er ook aan denken dat water meer alkalisch wordt na verhitting. Dit kan de oorzaak zijn van een geconcentreerde smaak.

Het is belangrijk om, bij aanschaf van bronwater in flessen of petflessen, de droogrest [die vermeld staat op het etiket], te weten. Dit water met een lage droogrest is daardoor 'zwak mineraal houdend'.

Goed water dient ook nog dit te hebben: een redox beneden de 28. Dat hebben slechts zeer weinig waters; water met een lage redox is donateur van elektronen. Elektronen zijn elektrisch negatief; de afvalstoffen in ons lichaam zijn oxidatieproducten, ze hebben geen elektronenoverschot en zijn vragers van elektronen; ze zijn elektrisch positief; een water ' verkerend in reducerend milieu ' (zo wordt dat uitgedrukt) is alzo de beste draineur.

[Wat is 'droogrest'?]

Als je water aan de kook brengt dan gaat het verdampen. Als je het volledig laat uitkoken, m.a.w. tot al het water verdampt is, blijft er een wit laagje poeder over. Dat is wat we de droogrest noemen. Dit zijn alle stoffen die in het water opgelost zitten en die niet kunnen verdampen. Dit zijn inderdaad voornamelijk zouten of mineralen. Voorbeelden zijn NaCl, natriumcarbonaat, calciumcarbonaat, natriumsulfaat etc. De samenstelling daarvan is afhankelijk van de bron. Gezond water bestaat uit meer dan alleen H₂O. In het beste geval bevat het ook wat mineralen. Het best is water met een droogrest die lager is dan 60 mg/l.

Mineralisatie of droogrest 60 mg; dezelfde Prof Vincent concludeerde na grondige studie: droogrest dient lager te zijn dan 50 mg/l; dat is ideaal; mineralen komen in water voor in anorganische toestand en zijn aldus zeer beperkt of zelfs helemaal niet assimileerbaar; mineralen uit voedingsmiddelen zijn vlot assimileerbaar (organische toestand), men moet dus geen water gaan drinken om zich te mineraliseren.

Verder: zuurtegraad OK, droogrest OK wil nog niet zeggen dat het dan om goed water gaat zo worden bv. ijzerhoudende waters ontijzerd dmv. oxidatie; resultaat, een product met een Redox boven de 28 en dus ...geoxideerd (lees: rot; vb. een stuk verroest ijzer is rot). Men kan dit makkelijk zelf nagaan: open een fles water, giet wat uit, sluit ze en zet ze gewoon op kamertemperatuur; na een paar dagen de fles openen onder de neus en tegelijkertijd opsnuiven; ge zult het wel ruiken. Dat is niet het geval bij een water met een Redox beneden de 28, dat blijft dagenlang goed en aangenaam drinkbaar.

We kunnen enkel gissen naar wat de droogrest is van water uit bv. de Himalaya. Er bestaat uiteraard geen "ideale" droogrest. De droogrest van water wordt vooral bepaald door de hoeveelheid mineralen die erin opgelost zijn. Ons "Spa"-water bijvoorbeeld

bevat eerder weinig mineralen, terwijl bijvoorbeeld Vichy-water zeer rijk aan mineralen is, en dus een vrij grote droogrest heeft.

[Mont Roucouis is daarbij een echte topper: met een hardheid van minder dan 0,5 D°, een vastrest beneden de 25 mg/liter, een pH van 5,85 en een redox beneden de 28 torent Mont Roucouis ver boven alle andere waters uit].

[En wat met waterfilters?]

Voor wie steeds geen bronwater wil gebruiken, is gefilterd leidingwater een goede oplossing. Veel mensen hebben daar hun bedenkingen bij maar de ervaring leert ons dat het hier de goede richting uitgaat. Een waterfilter verwijdert al zoveel mogelijk chemicaliën waar het water mee in contact kwam [zoals o.a. chloor]. Combineer dit met een Grander-filter, [een 'waterverlevendigungs'-toestel dat wordt geplaatst bij het binnenkomen van het leidingwater voor men het in huis gebruikt]. Deze 'Grander' is voor de groene theeliefhebber zeker geen overbodige aanschaf. Het effect is enorm! Door het 'verlevendigen' van het water, [het ontclusteren van de moleculen], krijgt het water terug zijn aangename en smaakvolle zachte kwaliteit, alsof het een slok uit een ongerept bergrivier betrof. De combinatie koolstof-filter (of eenvoudig een Brita-kan zoals je wil) en Grander-filter leidt tot een beter en hoger trillingsgetal [Bovis-schaal] van het water en een hoogwaardig theegenot. Om te besluiten: Bovis; deze waarde wordt nogal eens aangehaald, maar daar is een ernstig probleem: de subjectiviteit. De wetenschap is nog niet zo ver gevorderd dat ze voor deze waardebenadering een betrouwbare informatie kan geven. Wachten dus tot de objectivering voor deze waarde van toepassing is.

Waterfilters: er bestaan helaas geen goede goedkope systemen; om commerciële redenen willen we hier geen namen noemen, maar uit het volgende blijkt wel: Mont Roucouis water werd door een eenvoudig filterapparaat gevoerd en bleek aan de uitkomst meer stoffen te bevatten dan voor het erin werd gedaan; de filters gaven dus stoffen af. Een goed filtersysteem? Ja, omgekeerde osmose geplaatst op een voorgefilterde regenwaterput met dan jaarlijkse filtervervangings (bij leidingwater zou men de filter maandelijks moeten vervangen).

[Een weetje: een medewerker van de universiteit van Wageningen in Nederland vertelde dat ze een aantal projecten rond water stimuleren en opvolgen. Ze experimenteren al een poos met o.a. de Grander-technologie in de landbouw. En dit met verbeterende resultaten. Ze bevestigen dat deze nieuwe technologie zorgt dat er een frisse wind waait in de door Victor Schauburger (1885-1958), geformuleerde technologie over het principe van implosie en waterverlevendiging]

[Water bewaren?]

Het is best om alleen de nodige hoeveelheid water te gebruiken voor de thee die je gaat drinken. Water terug opnieuw koken zorgt voor een water van mindere kwaliteit: een 'ongeaard' water.

Willen we water bewaren dan doen we dat best in een aarden waterkruik. Deze worden veel gebruikt in heel Azië. Ze zorgen ervoor dat het water zoet blijft. Is dit niet beschikbaar probeer dan een keramische of glazen pot.